

ל מ ר י ם ה י ק ר ה

(מתוך דברי הספד ע"י הקבר הרענן)

לאחר שנים של סבל רב ובלתי-פוסק, סבל גופני וסבל נפשי כאחד, נפרדה מן הגוף הכאוב, הרפה והחלוש, נשמתה האצילה והטהורה של חברתנו היקרה מרים. אמנם, ידענו את מצבה, ולא נעלם מאתנו אופי מחלתה הקשה, אף על פי כן האמנו וקיווינו, שלמרות הכל תוסיף לחיות אתנו, שהרי מאד רצינו בכך...

כל השנים האלה, מאז נתגלתה מחלתה של מרים, חרדנו למצבה, דאגנו לשלומה, ובכל פעם כשהיתה נוסעת לטיפול רפואי, היינו מלווים אותה בברכות שכלב ובתפילה חרישית ואילמת, שיוטב לה, שיוקל לה ושתאריך ימים ככל האפשר. שותפים היינו לדאגתם של בני משפחתה הנאמנים (ויבדלו כולם לחיים ארוכים) ולכאבם שנשאו בלבם בגבורה נפשית וטיפולו בחולתם היקרה באהבה ובמסירות.

כאבנו את כאבה של מרים ושמחנו בשמחותיה. כמה מאושרת היתה בשמחתה המשפחתית, שאותה הגגנו זה לא כבר; ראינו והיא קודנת אור עליון, כביכול, שלא מעלמא הדין... אהבנו את מרים, חיבבנו אותה מאד. אהבנוה על תכונותיה היפות, על מעלותיה הטובות, על אופיה האציל, על נפשה העדינה והטהורה. מטפלת מסורה, נאמנה ואוהבת לילדינו היתה שנים רבות, והילדים, בני טיפולה, שילמו לה כגמולה, אהבו את המטפלת שלהן, וגם כשגדלו גילו יחס של כבוד והערכה כלפיה. וכן גם חורי הילדים זכרו לה את מסירותה ואת יחסה המלכב והאמהי לילדים שהיא טיפלה בהם. כל מי שבא במגע עם המנוחה חיבב אותה והעריך אותה על טוהר לבנה, על יושר דרכה ועל אצילות נפשה.

ועתה נפרדים אנו פרידת-עולמים מחברתנו היקרה מרים. תנוח בשלום על משכבה,
ותהא נשמתה האצילה והטהורה צרורה בצרור החיים.

יצחק מאור.